

[Aksel Larsen.]

endnu større beløb end det her af mig anslåede, skatteyderne skal af med ekstra, og den tyngende byrde falder som sagt på skatteydernes store flertal, dem, der har, hvad jeg kalder jævne arbejderindtægter.

Hertil kommer så de yderligere udgifter, man vil vælge over på befolkningen. Regeringen vil lade den kødordning og den skotøjsrabatordning, som i sin tid skulle afløse hudeordningen, bortfalde, kødordningen fuldstændig, skotøjsrabatordningen gennem en afvikling. Nu ligger det jo sådan, at kødordningen, der skulle medføre en betydelig prisnedsættelse for kødet, aldrig har været effektiv på grund af den måde, hvorpå man i landbrugsministeriet, jeg formoder i juridisk formel overensstemmelse med forliget, men i allerhøjeste grad uden de praktiske virkninger, som skulle følge deraf, har administreret den.

Ifølge lov om eksportafgift af kreaturer og kalve skulle der i slutningen af maj sidste år ved hjælp af eksportafgiften gennemtvinges overensstemmelse mellem prisen på kød af unge køer af anden kvalitet på Københavns kødmarked og en fastsat basisnotering. Kun en meget kort periode har denne overensstemmelse været tilstede. Det meste af tiden har den faktiske kødpris ligget væsentligt over den fastsatte såkaldte basisnotering, og overprisen har fra 28. maj 1951 til 7. april 1952 været gennemsnitlig 21 øre pr. kg. Med et årsforbrug på hjemmemarkedet af ca. 80 000 t kød — det var det tal, man regnede med, da loven om eksportafgifter blev udarbejdet — betyder denne overpris, at forbrugerne på mindre end et år har betalt omkring 17 mill. kr. mere for kød, end de skulle ifølge forliget om kød- og hudepriserne sidste forsommer. Hvis man vil gøre regnestykket op over, hvad regeringen nu vil lænse befolkningens lommer for, så ligger det sådan, at bortset fra, hvad kødordningen hidtil har kostet, fordi den blev administreret, som den blev, er der først den prisstigning på kød, som ganske utvivlsomt vil komme, hvis man også formelt ophæver loven om eksportafgifter; men regner man blot med en stigning på 20 øre pr. kg, vil det betyde en direkte merudgift for forbrugerne på 16 mill. kr. årlig. Ophævelse af prisbindingen for smør vil, hvis hjemmemarkedsprisen stiger op til den gennemsnitlige eksportpris, som opnåedes i første kvartal af 1952, betyde en fordyrelse med ca. 1 kr. 10 øre pr. kg af et hjemmemarkedsforbrug på ca. 32 mill. kg. — det er 35 mill. kr. Regnet ud på samme måde vil udløbet af prisbindingen på flæsk og dermed flæske-

varer medføre en øget udgift for forbrugerne på 105 mill. kr. på et år. Gennemføres landbrugsministerens fikse, omtrykte lovforslag om rugbrød og mælk, stiger mælken 2 øre pr. l — det er 10 mill. kr., forbrugerne skal betale mere. Lykkes det at få skotøjsrabatten halveret fra 40 kr. til 20 kr. pr. barn, betyder det for befolkningen 20 mill. kr. på et år. Og lægger man hertil de toldforhøjelser, som finansministeren vil have, og som han ganske vist nok ikke får i denne omgang, men som regeringen sikkert har ærlig vilje til at forsøge at få, og som jeg er bange for at man på den ene eller den anden måde, enten gennem omlægning af toldsystemet eller gennem direkte forhøjelse af de bestående satser, kan få gennemført i næste samling — lægger man hertil disse forhøjelser er det 52 mill. kr. Det giver tilsammen en regning til befolkningen på 238 mill. kr. på et år. Hertil må man imidlertid lægge den betydeligt øgede skattebyrde som følge af skatteskalaens uheldige bestemmelser om progression. Disse bestemmelser ville ikke være uheldige, hvis indtægtsniveauet ikke var så forrykket, som det nu engang er i forhold til det tidspunkt, da man fastsatte skatteskalaen. Men man vil se, at uden at regeringen tilsyneladende får gennemført væsentlige nye skattelove eller lignende, kan man alligevel tage en 400—500 mill. kr. fra befolkningen, nedsætte købekraften med dette beløb, forringe befolkningens levevilkår med dette beløb, og det bliver jo ikke rigmændene, det bliver ikke skibsrederne, det bliver ikke knaldproprietærerne, det kommer til at dreje sig om, men den jævne arbejdende befolkning. Det er egentlig dette, der burde debatteres her, det er dette, der behandles her. Det er spørgsmålet, om regeringen enten ved aktivitet eller passivitet skal have lov til dette. Naturligvis kunne det forhindres, og vi vil gøre vort til, at det bliver forhindret. Spørgsmålet er, om der er nogen, der vil hjælpe os med det. Iøvrigt må jeg tilføje, at i det regnestykke, jeg stillede op, er ikke medregnet de forøgede avancer på de fordyrede varer, som yderligere vil blive væltet over på forbrugerne.

Vi har i anledning af de lovforslag, vi behandler her, eller dem, der blev behandlet for en uge siden, såvel som i anledning af det forslag til kornlov, der er fremsat i dag, naturligvis modtaget de første protester. Den første er kommet i meget god tid, den er kommet fra De samvirkende danske Landboforeningers bestyrelse og er underskrevet af det ærede medlem hr. Hans Pinstrup. Det er et dokument, som virkelig er rystende. Man får indtrykket af, at samt-